

„Národních listích“⁴⁾ kaže nam že dovolj, v katerem grmu še zmerom zajec tičí. Naj se pa pomisli, da posebno slovarjev ni brez pogrškov; jeden izmed francoskih enciklopedistov je rekel nekoč, da ni ničesar lože kritikovati nego slovarje. Jaz omenim tukaj samó jedno in sicer važno pomanjkljivost. Živega ruskega jezika namreč niso imeli vsi sodelovalci v jednaki oblasti in zarad tega so se preveč držali nemških in francoskih prevodov; večinoma tudi niso znali, kako so prevajali njihovi sodrugi. Te okolnosti so zakrivile, da se nam pri prebiranju slovanski jeziki zdé mnogokrat dosti oddaljenejši nego li so v resnici. S tem pridem k delu, ki nam ravno jasno priča, kako zeló so si slovanski jeziki sorodni.

(Konec pride.)

Listek.

Jurčičev večer. Po kratkem prestanku, kateremu so bile uzrok razne predpustne veselice, napravilo je pisateljsko podporno društvo v Ljubljani svojim družabnikom spet nekaj zanimivih večerov, pri katerih nam je g. prof. Vrhovec v raznovrstnih podobah slikal staro Ljubljano, g. E. Lah pa slovenska krajevna imena zbral v obširno, jako dovtipno in z dobrim humorjem pisano razpravo, s katero se sicer slovenski jezikoslovci ne bodo skladali, katera je pa zbranim družabnikom zarad duhovitosti svoje napravila več veselih in zabavnih večerov. Celó satirik Epicharmos, ki je čitateljem „Slov. Naroda“ iz prejšnjih let gotovo dobro znan, poslal je dné 13. marcija društvu satirično razpravo ob Emoni-Aquilini, katero so društveniki vsprejeli z veseljem. Toda brez dvojbe in ugovora je bil izmed vseh dozdanih najlepši večer dné 18. marcija, katerega je pisateljsko podporno društvo na predlog g. dr. Vošnjaka posvetilo spominu Josipa Jurčiča. Brez vseh posebnih priprav, brez vsega v nas Slovencih pri enakih prilikah navadnega bobnanja zbralo se je bilo ta večer v čitalnici k banketu 75 društvenikov, lahko rečemo, da čast mlajše inteligencije slovenske v beli Ljubljani. G. dr. Vošnjak je navzočne pozdravil z lepim govorom, v katerem je slavil uzorni politični javni in tihi prijateljski in pisateljski značaj Jurčičev. Med banketom je prof. Levec v obširnem berilu vpletel v životopisne črtice več osebnih spominov na pokojnega Jurčiča ter povédal zlasti več podatkov o leposlovnih spisih njegovih. Jurčičev zdravnik g. dr. Fr. Zupanec nam je naslikal zadnjo uro Jurčičevo. G. dr. Bleiweis-Trsteniški je opisal Jurčiča mestnega odbornika ljubljanskega in g. Fr. Drenik je povédal več dogodkov iz Jurčičevega življenja. Tako je bil ves večer posvečen spominu tega izrednega možá, ki v politiki in v literaturi naši doslej ni še našel nadomestnika. Plemeniti duh njegov je oživljal in blažil odlično družbo, katero so vrhu tega razveseljevali s pesmimi svojimi izborni pevci čitalniški in slavec slovenski g. Meden pod vodstvom g. Försterja. In ko smo se razhajali v pozni polnočni uri, bili smo vsi tega prepričanja, da smo prebili lep večer in da moramo prihodnje leto, ako Bog dá, spomin Jurčičev praznovati spet z jednako slóvesnostjo.

Spiritus, qui mortificat. Občni zbor „Maticе Slovenske“ je naložil lansko leto društvenemu odboru, naj se pobrine za to, da si nakupi „Matica“ od dobrih